

ที่ สร.๐๕๐๑/ว.๕๐

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ พฤษภาคม ๒๕๑๐

เรื่อง การลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย กรณีลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ แล้วไม่เดินทางกลับมา
รับราชการภายในกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ

เรียน (เวียนกระทรวงมหาดไทย)

ด้วยสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอตามรายงานของสำนักงาน ก.พ. ว่า

๑. ข้าราชการที่ลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศนั้น มีระเบียบของ ก.พ. วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า ก.พ.จะเป็นผู้พิจารณาว่าจะสมควรให้ข้าราชการผู้นั้นลาไปศึกษาวิชาอะไร ภายในกำหนดเวลาเท่าใด และหากจำเป็นจะขอขยายเวลาศึกษาต่อไปอีกก็เป็นอำนาจของ ก.พ. ที่จะพิจารณาว่าสมควรอนุมัติให้ลาได้หรือไม่ ทั้งนี้ ในกรณีที่วันลาสิ้นสุดลงแล้ว หรือ ก.พ.ไม่อนุมัติให้ขยายเวลาศึกษาต่อไปอีก ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๒. ในชั้นแรก ปรากฏว่าข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษามีปฏิบัติตามข้อสัญญาและระเบียบโดยเคร่งครัด ต่อมาในระยะหลัง เมื่อครบกำหนดวันลาแล้วก็มีจะหาทางหลีกเลี่ยงด้วยวิธีต่าง ๆ เพื่อไม่ให้โดยผู้ศึกษาต่อ หรือหาทางทำต่อไปอีก และไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ โดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ บางรายก็ไม่ยอมแจ้งเหตุสุดของหรือส่งข่าวให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน กรม หรือกระทรวงเจ้าสังกัด ทว่าแต่กลับย้ายสถานที่อยู่เสียเพื่อไม่ให้ติดต่อกันได้ บางรายก็อยู่เลยกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติมานาน ข้าราชการที่ไม่ยอมเดินทางกลับเหล่านี้ บางรายเจ้าสังกัดส่งลงโทษทางวินัยฐานฝ่าฝืนคำสั่งและไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ โดยตัดเงินเดือน บางรายส่งลงโทษภาคทัณฑ์ บางรายก็ไม่ดำเนินการลงโทษทางวินัย

๓. ก.พ.ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเช่นนี้เป็นการเสียหายแก่ราชการและระเบียบวินัยของข้าราชการ เป็นอย่างยิ่ง อาจทำให้เห็นเป็นว่า การพิจารณาลงโทษของบังคับบัญชาไม่เป็นธรรม เพราะข้าราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่ในประเทศ หากละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไปเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรแล้ว อาจถูกลงโทษถึงไล่ออกจากการดำรงตำแหน่งตามนัยมติคณะรัฐมนตรีโดยหนังสือที่ น.ว. ๑๒๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ สำหรับกรณีข้าราชการที่ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาแล้วไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติราชการ เป็นเวลานานเป็นแรมปีแรมเดือน ก็ควรจะถือว่าเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ เช่นเดียวกัน การถูกบังคับบัญชาลงโทษในกรณีเช่นนี้เพียงตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์เป็นการลงโทษสถานเบา จึงเป็นเหตุให้มีการฝ่าฝืนระเบียบวินัย และจะเป็นตัวอย่างแก่ข้าราชการรุ่นหลัง ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปกครองบังคับบัญชาและระเบียบวินัยของข้าราชการ เป็นอย่างยิ่ง

ก.พ. จึงลงมติให้นำเรื่องนี้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

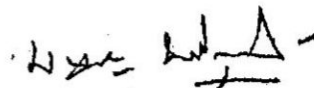
สำนักนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ข้าราชการได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว เป็นหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้นที่จะต้องเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนในทันที การที่พยายามหาทางหลีกเลี่ยงด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้โดยผู้ศึกษาต่อ หรือหาทางทำต่อไปอีก และไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากเหตุผลและมีได้รับอนุมัติจากบังคับบัญชา

/ บัญชา

บัญชาต้นสังกัด และ ก.พ. เชนนี้ เป็นการเสียหายต่อการปกครองบังคับบัญชาและระเบียบวินัยของข้าราชการ
เป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้น การที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดไม่พิจารณาโทษหรือสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์หรือตัด
เงินเดือน ก็เป็นการลงโทษในสถานเบาและลบล้างกันอยู่มิได้เป็นไปในระดับเดียวกัน จึงสมควรที่จะเสนอ
คณะกรรมการเพื่อพิจารณาว่า พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และวางระเบียบการ
ลงโทษไว้ในสถานหนักเป็นแนวเดียวกัน ท่านองเกี่ยวกับที่คณะกรรมการในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม
๒๕๐๓ ได้ลงมติไว้ความว่า "การละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า ๑๕ วันโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินสมควร เป็น
ความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ จะปราณีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ การที่
เป็นผู้ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนก็ดี หรือมีเหตุอันควรปราณีอื่นใดก็ดี ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลง
เป็นให้ออกจากราชการได้" ซึ่งเป็นไปตามขอเสนอของ ก.พ. ซึ่งท่านนายกรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบด้วยแล้ว

คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๑๐ ลงมติว่า ถ้าปรากฏว่า มีเจตนา
ละทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุฉุกเฉินสมควร ก็ให้นำนามติคณะกรรมการตามหนังสือที่ น.ว.๑๒๕/๒๕๐๓
ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๓ มาประกอบการพิจารณาในการสั่งลงโทษทางวินัย
จึงขอเป็นอันมาเพื่อถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายบุญ บวรสุทนต์)

เลขาธิการคณะกรรมการ.

คำนำมาก

ที่ สร.๐๔๐๐/ ๒๕๐๕

๓/๖
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๔ พฤษภาคม ๒๕๐๐

เรื่อง การลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย กรณีลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ แล้วไม่คืนทางกลับมารับราชการภายในกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ

เรียน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือที่ สร.๐๓๐๐/๐๔๖ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๐

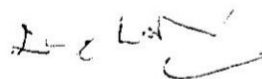
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือที่ สร.๐๔๐๐/ว.๕๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๐๐

ตามที่เสนอรายงานของสำนักงาน ก.พ. เรื่องการลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย กรณีลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ แล้วไม่คืนทางกลับมารับราชการภายในกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ ถึงความละเอียดความที่เสนอไปเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๐๐ ลงมติว่า จำปรากฏว่ามีเจตนาจะทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ถ้าฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือที่ น.ว.๑๒๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๐๐ มาประกอบพฤติการณ์ในการสั่งลงโทษทางวินัย

จึงขอเป็นอันมา และให้แจ้งให้กระทรวงมหาดไทยถือปฏิบัติต่อไปด้วยแล้ว จึงสำเนาหนังสือ ว.๕๐๑๑๑ มาขอความเห็นชอบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายบุญชู บริสุทธิ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองกลาง.

ไม่ติด.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 วันที่ ๓๕ ๑๕ ๘๓-๒
 วันที่ ๓ พค ๙๐
 ๒๙๙ ๘๙๕

ที่ สร 0101/ ๓1743/

สำนักงานนายกรัฐมนตรี

4/6

3 พฤษภาคม 2510

เรื่อง การลงโทษข้าราชการกระทำผิดวินัย กรณีลาไปศึกษา ณ ต่างประเทศ แล้วไม่
 เดินทางกลับมารับราชการภายในกำหนดเวลาที่ได้รับอนุมัติ

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ด้วยได้รับรายงานจากสำนักงาน ก.พ. ว่า

1. ข้าราชการที่ลาไปศึกษาวิชาเพิ่มเติม ณ ต่างประเทศนั้นมีระเบียบของ ก.พ.
 วางหลักเกณฑ์ไว้ว่า ก.พ.จะเป็นผู้พิจารณาว่าจะสมควรให้ข้าราชการผู้นั้นลาไปศึกษาวิชาอะไร
 ภายในกำหนดเวลาเท่าใด และหากจำเป็นจะขอขยายเวลาศึกษาต่อไปอีกก็เป็นอำนาจของ
 ก.พ.ที่จะพิจารณาว่าสมควรอนุมัติให้ลาได้หรือไม่ ดังนั้น ในกรณีที่วันลาสิ้นสุดลงแล้ว หรือ ก.พ.
 ไม่อนุมัติให้ขยายเวลาศึกษาต่อไปอีก ข้าราชการผู้นั้นจะต้องเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการ

2. ในขั้นแรก ปรากฏว่าข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษามักปฏิบัติตามข้อ
 สัตถาและระเบียบโดยเคร่งครัด ต่อมาในระยะหลัง เมื่อครบกำหนดวันลาแล้วก็มักจะหาทาง
 หลีกเลียงด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้อยู่ศึกษาต่อ หรือหางานทำต่อไปอีก และไม่ยอมเดิน-
 ทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ โดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ บางรายก็ไม่ยอมแจ้งเหตุขัดข้องหรือส่งข่าวให้
 สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน กรม หรือกระทรวงเจ้าสังกัด ทราบ แต่กลับย้ายสถานที่อยู่เสียเพื่อมิให้
 ติดต่อกันได้ บางรายได้อยู่เลยกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติถึง 3 ปี 7 เดือนเศษ ดังกรณีที่ยก
 ขึ้นมา 5 ราย ดังนี้ -

รายชื่อ 1 นายแพทย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษา
 และดูงานทางศิลปกรรมด้วยทุนส่วนตัวเป็นเวลา 4 ปี ภายหลังขออนุมัติลาต่ออีก 1 ปี กระทรวง
 สาธารณสุขเห็นว่า นายแพทย์ผู้นี้มิได้อยู่ในโรงพยาบาลเดียวตลอดมา ประกอบกับเห็นว่ามีความรู้
 เพียงพอที่จะกลับมาปฏิบัติราชการได้แล้ว จึงไม่อนุมัติ ขึง ก.พ.เห็นชอบด้วยและแจ้งให้สำนักงาน
 ผู้ดูแลนักเรียนไทยในสหรัฐอเมริกาสั่งให้เดินทางกลับมาปฏิบัติราชการ แต่นายแพทย์ผู้นี้แจ้งว่า
 ยังเดินทางกลับไม่ได้เพราะป่วยเป็นโรคแผลในกะเพาะอาหาร จึงขอลาพักรักษาตัวโดยไม่มีกำหนด
 จนกว่าจะทุเลาพอที่จะเดินทางกลับได้โดยมีนายแพทย์ไทยอีกผู้หนึ่งที่กำลังศึกษาและฝึกงานอยู่เป็น
 ผู้ตรวจ สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ฯ ได้แจ้งและเตือนนายแพทย์ผู้นี้ทราบหลายครั้ง ในที่สุด
 นายแพทย์ผู้นี้ก็เดินทางกลับ รวมเวลาที่อยู่เกินกำหนดที่ได้รับอนุมัติเป็นเวลานาน 1 ปีเศษ

เจ้าสังกัดสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ 20 มีกำหนด 2 เดือน ผิดวินัยฐาน
 ผ่าฝืนคำสั่งและไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของราชการ

/รายชื่อ 2 ...

5/6

รายชื่อ 2 ข้าราชการกระทรวงเกษตร ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาวิชาเกษตร
ศาสตร์ สาขาชีววิทยาชั้นปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา ด้วยทุนส่วนตัวมีกำหนด 2 ปี และได้ขอลาต่ออีก
1 ปี เนื่องจากไม่สามารถศึกษาให้สำเร็จตามกำหนดวันลาเดิมได้เพราะสุขภาพไม่ดี ก.พ. ได้อนุมัติ
ให้ลาต่อเพียง 9 เดือนเพียงสิ้นปีการศึกษา เพราะเห็นว่าผู้นี้ควรจะสำเร็จการศึกษาในเวลาดัง
กล่าว แต่เมื่อใกล้จะจบหลักสูตรปริญญาโท ข้าราชการผู้นี้ได้ขออนุญาตลาต่ออีก 6 เดือน โดยไม่
ขอรับเงินเดือนในระหว่างนั้นเพื่อขอยู่ดูงานและฝึกงานต่อไป แต่ ก.พ. ไม่อนุมัติให้ลาต่อ บปรากฏ
ว่าข้าราชการผู้นี้ได้สำเร็จการศึกษาเกินครบกำหนดที่ได้รับอนุมัติให้ลาเดือนเศษ แต่ก็ยังไม่ยอมกลับ
และอยู่เกินกำหนดที่ได้รับอนุมัติถึง 6 เดือนเศษ

เจ้าสังกัดส่งลงโทษภาคทัณฑ์ เพราะเป็นการผิดวินัยฐานไม่ถือปฏิบัติตามแบบ
ธรรมเนียมของทางราชการ

รายชื่อ 3 ข้าราชการกระทรวงเกษตร ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาเพื่อทำปริญญา
โทและเอกในวิชาสัตววิทยา ณ สหรัฐอเมริกา โดยทุนต่างประเทศ มีกำหนด 5 ปี แต่ได้อยู่ศึกษา
เกินกำหนด และเดินทางกลับเมื่อพ้นเวลาที่ได้รับอนุมัติให้ลาถึง 2 ปี 6 เดือน โดยไม่ได้แจ้งเหตุผล
หรือส่งข่าวคราวให้สำนักงานผู้ดูแลนักเรียน ฯ และเจ้าสังกัดทราบเลย

เจ้าสังกัดส่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ 10 มีกำหนด 3 เดือน เพราะเป็น
การผิดวินัยฐานไม่ถือปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ โดยเห็นว่าได้ใช้เวลาที่เกินนั้นไป
ศึกษาและฝึกงานเพิ่มเติมตามที่ต่าง ๆ ส่วนระยะเวลาที่ศึกษาเกินกำหนดที่ได้รับอนุญาตเป็นเวลา
2 ปี 6 เดือน นั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอนุญาตให้ลาได้โดยไม่ได้รับเงินเดือน

รายชื่อ 4 ข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาวิชาภาษาอังกฤษชั้นปริญญาโทและเอก ณ สหรัฐอเมริกา มีกำหนด 9 ปี 6 เดือน แต่ยังไม่สำเร็จและขอลา
ต่อไปอีก แต่เจ้าสังกัดและ ก.พ. ไม่อนุมัติให้ลาต่อและให้เดินทางกลับมาปฏิบัติราชการ แต่ข้าราชการ
ผู้นี้ไม่ยอมเดินทางกลับและได้ขอมีถิ่นที่อยู่ถาวรในสหรัฐอเมริกา และประกอบอาชีพการค้าโดยเป็น
เจ้าของและดำเนินกิจการภัตตาคารในสหรัฐอเมริกา ภายหลังจึงเดินทางกลับประเทศไทยซึ่งเกิน
กำหนดวันลาที่ได้รับอนุญาตถึง 8 ปี 7 เดือนเศษ

เจ้าสังกัดมิได้ดำเนินการสั่งลงโทษผู้นี้ในทางวินัยแต่อย่างใด กลับปรากฏว่า
เมื่อขอกลับเข้ารับราชการอีก กรมการฝึกหัดครูก็ยอมรับให้เข้ารับราชการในตำแหน่งและสังกัดเดิม
 และได้ส่งเรื่องไปขอให้ ก.พ. พิจารณาคุณวุฒิ

รายชื่อ 5 ข้าราชการกระทรวงศึกษา ได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาและดูงาน ณ
ประเทศกรีซ ด้วยทุนรัฐบาลประเทศนั้น มีกำหนด 2 ปี 1 เดือน เมื่อใกล้จะครบกำหนด ได้ขอลา
ต่ออีก แต่ไม่ได้รับอนุมัติและถูกสั่งให้กลับมามีปฏิบัติราชการ แต่ข้าราชการผู้นี้ก็ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง
ต่อมาได้เดินทางกลับเมื่อเกินกำหนดวันลาถึง 9 เดือนเศษ ก.พ. จึงแจ้งเจ้าสังกัดดำเนินการตาม
ควรแก่กรณี แต่แทนที่กระทรวงศึกษาธิการจะได้พิจารณาโทษทางวินัย กลับชี้แจงว่าเห็นควรให้
ข้าราชการผู้นี้ลาปฏิบัติงานโดยไม่ได้รับเงินเดือนในช่วงระยะเวลาดังกล่าวนี้

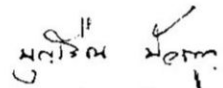
3. ก.พ. ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีเช่นนี้เป็นการเสียหายแก่ราชการและระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง อาจทำให้เห็นเป็นว่า การพิจารณาลงโทษของผู้บังคับบัญชาไม่เป็นธรรม เพราะข้าราชการที่ปฏิบัติราชการอยู่ภายในประเทศ หากละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการไปเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรแล้ว อาจถูกลงโทษถึงไล่ออกจากราชการ ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีโดยหนังสือที่ น.ว.125/2503 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2503 สำหรับกรณีข้าราชการที่ได้รับอนุญาตให้ลาไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาแล้ว ไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติราชการเป็นเวลานานเป็นแรมปีแรมเดือน ก็ควรจะถือว่าเป็นการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการเช่นเดียวกัน การถูกผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษในกรณีเช่นนี้ เพียงตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์เป็นการลงโทษสถานเบา จึงเป็นเหตุให้มีการฝ่าฝืนระเบียบวินัย และจะเป็นตัวอย่างแก่ข้าราชการรุ่นหลัง ซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายต่อการปกครองบังคับบัญชาและระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง

ก.พ. จึงลงมติให้ใน เรื่องนี้ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

สำนักงานนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ข้าราชการได้รับอนุมัติให้ลาไปศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ เมื่อครบกำหนดวันลาที่ได้รับอนุมัติไว้แล้ว เป็นหน้าที่ของข้าราชการผู้นั้นที่จะต้องเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนในทันที การที่พยายามหาทางหลีกเลี่ยงด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ได้อยู่ศึกษาต่อ หรือหางานทำต่อไปอีก และไม่ยอมเดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากเหตุผลและมีได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด และ ก.พ. เช่นนี้ เป็นการเสียหายต่อการปกครองบังคับบัญชาและระเบียบวินัยของข้าราชการเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้น การที่ส่วนราชการเจ้าสังกัดไม่พิจารณาโทษหรือสั่งลงโทษเพียงภาคทัณฑ์หรือตัดเงินเดือน ก็เป็นการลงโทษในสถานเบาและล็กลั่นกันอยู่มิได้เป็นไปในระดับเดียวกัน จึงสมควรที่จะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาว่า พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และวางระเบียบการลงโทษไว้ในสถานหนักเป็นแนวเดียวกัน ทำนองเดียวกับที่คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2503 ได้ลงมติไว้ความว่า "การละทิ้งหน้าที่ราชการไปเลยเกินกว่า 15 วันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นความผิดร้ายแรงซึ่งควรไล่ออกจากราชการ จะปรานีลดหย่อนผ่อนโทษลงได้ก็เพียงปลดออกจากราชการ การที่เป็นผู้ไม่เคยกระทำความผิดมาก่อนก็ดี หรือมีเหตุอันควรปรานีอื่นใดก็ดี ไม่เป็นเหตุเพียงพอที่จะลดหย่อนผ่อนโทษลงเป็นให้ออกจากราชการได้" ซึ่งเป็นไปตามข้อเสนอของ ก.พ. และได้้นำความกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี แล้ว มีบัญชา "เห็นชอบด้วย"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

พลโท
(บุญเรือน บัวเจริญ)

รองปลัดสำนัก ฯ ทำการแทน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.